

עפ"ת 48402/12/16 - דור אלקבץ נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

עפ"ת 48402-12-16

15 ינואר 2017

דור אלקבץ ע"י ב"כ עו"ד ארז משה

מדינת ישראל ע"י ב"כ עו"ד אבי ביטון - פמ"ד

בפני כבוד השופטת רחל ברקאי

המערער

נגד

המשיבה

פסק דין

בפני ערעור על החלטת בית המשפט לתעבורה באשקלון (כב' השופטת רבקה שוורץ) בתיק המ"ש 4343-09-16, מיום 8.11.16, לפיו נדחתה בקשת המערער להארכת מועד להישפט בגין שלושה דוחות תנועה אשר נזקפו לחובתו בתאריכים שונים.

בית משפט קמא דחה בקשת המערער כאמור בשל השיהוי הניכר בהגשת הבקשה, למעלה מ-3 שנים ממועד ביצוע העבירות ונוכח טענת המערער כי השיהוי נעוץ בחוסר ידיעתו ומודעותו לדוחות האמורים.

אין חולק כי בשלושה מועדים שונים, ביום 13.12.02, 15.4.13, ו-31.10.13, צולם כלי רכב הרשום על שמו של המערער (מ.ר. 42-097-67) כשהוא נוסע במהירות העולה על המהירות המותרת, בגינה נשלחה הודעה לתשלום קנס, אשר אין חולק כי שולמה.

לטענת המערער בזמנים הרלבנטיים האמורים לעיל, עזב הוא את ביתו בשל משבר נישואין עם אשתו והותיר את כלי הרכב לשירותה של אשתו הגב' לירון אלקבץ אשר עשתה שימוש ברכב בזמנים הרלבנטיים ואף שילמה את הדוחות האמורים מבלי ליידע אותו.

אין חולק כי המערער לא הודיע על שינוי כתובת במשרד הרישוי וגם לא על שינוי בעלות על כלי הרכב.

לטענתו, לא ידע על הדוחות האמורים ועל כן יש לאפשר לו להישפט בגין דוחות אלו ולהסב אותם על שם אשתו.

בתמיכה לבקשתו אשר הוגשה לבית משפט קמא צורף תצהיר של אשתו המקבלת על עצמה אחריות וכן תצהיר אמו, המאשר כי במשך כשנה מאז חודש נובמבר 2012 ועד חודש נובמבר 2013 התגורר אצלה המערער.

אל מול טענות אלו טען ב"כ המשיבה כי יש לדחות הערעור וכי היה זה מחובתו של המערער להודיע על שינוי כתובת או על שינוי בעלות ברכב בנסיבות הנטענות וככל שלא עשה כן אין לו להלין אלא על עצמו.

לאחר שחזרתי והפכתי בטענות הצדדים דין הערעור להידחות.

לא מצאתי כל שגגה בפי בית משפט קמא אשר עמד על השיהוי הניכר בהגשת הבקשה ועל העובדה כי השיהוי נעוץ בחוסר ידיעה שנובע, ככל שאכן כך הדבר, ממחדלו של המערער אשר לא טרח לעדכן את הרשויות באשר לכתובתו האמיתית. ככל שלא טרח לעשות כן היה עליו לעקוב מקרוב אחר דברי דואר המגיעים לכתובתו הרשומה ומשלא עשה כן אין לו להלין אלא על עצמו.

מעבר לאמור חזרתי ועיינתי בתצהירים התומכים בגרסת המערער ויש לומר כי על פניו מדובר בתצהירים סתמיים שאינם נתמכים בראשית ראייה כלשהי באופן היכול לבסס הגרסה הנטענת.

לכאורה, המדובר בגרסה אשר נועדה קידום הסבת הדוחות על שם בן הזוג על מנת להימנע מאמצעי תיקון.

לאור כל האמור לעיל, לא נותר לי אלא לדחות את הערעור.

ניתן היום, י"ז טבת תשע"ז, 15 ינואר 2017, בהעדר הצדדים.